

Sygn. akt VI U 1623/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: C. K.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 13 maja 2014 r., znak: (...)

w sprawie: C. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu C. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 maja 2014 r. do 30 kwietnia 2017 r.;

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 1623/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 maja 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku C. K. z dnia 10 marca 2014 roku odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 maja 2014 roku. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 8 maja 2014 roku ubezpieczony został uznany za częściowo niezdolnego do pracy. W związku z czym decyzją odrębną z także z dnia 13 maja 2014 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony C. K. wskazując na to, iż nie, nie wie czy posiad..., stan zdrowia czyni go tylko częściowo niezdolnym do pracy. Na rozprawie ubezpieczony wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o, o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony C. K. urodzony (...) był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w okresie od 16 września 2012 roku do 30 kwietnia 2014 roku. W dniu 10 marca 2014 roku ubezpieczony C. K. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do renty na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 31 marca 2014 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 30 kwietnia 2017 roku, a w wyniku rozpoznania zarzutu wadliwości tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 8 maja 2014 roku ustaliła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy, że

jest częściowo niezdolny do pracy do 30 kwietnia 2017 roku. Na orzeczeniu komisji lekarskiej z 8 maja 2014 roku organ rentowy oparł wydaną decyzję z dnia 13 maja 2014 roku odmawiającą przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W toku postępowania dowodowego w celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych w składzie: neurolog, kardiolog, okulista, psychiatra i specjalista medycyny pracy. W orzeczeniu lekarskim z dnia 21 maja 2015 roku biegli sądowi rozpoznali u ubezpieczonego przebyty udar mózgu z niedowładem połowicznym prawostronnym i afazją ruchowo-czuciową, organiczne zaburzenia afektu nastroju oraz funkcji poznawczych, nadciśnienie tętnicze II stopnia i bóle głowy objawowe. Po przeprowadzanych..., przeprowadzonych badaniach sądowo-lekarskich i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną biegli sądowi ustalili, że stan zdrowia ubezpieczonego C. K. czyni go nadal całkowicie niezdolnym do pracy okresowo. Przyczyną stwierdzonej całkowitej niezdolności do pracy zdaniem biegłych jest przebyty udar mózgu z niedowładem połowicznym prawostronnym i afazją ruchowo-czuciową, organiczne zaburzenia afektu i nastroju oraz funkcji poznawczych, nadciśnienie tętnicze II stopnia, bóle i zawroty głowy objawowe. Biegli podkreślili, że schorzenia te skutkują u orzekanego bólami i zawrotami głowy, zaburzeniami mowy, osłabieniem siły mięsco..., mięśniowej kończyn po pra..., po stronie prawej, zaburzeniami nastroju i napędu, postępującymi zaburzeniami pamięci, spowolnieniem psychoruchowym. Zdaniem biegłych schorzenia te powodują znaczne upośledzenie sprawności psychofizycznej ustroju i całkowitą niezdolność do pracy w okresie do 30 kwietnia 2017 roku. Biegli wskazali we wnioskach, iż całkowita niezdolność do pracy istnieje nadal od daty zgodnej z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 31 marca 2014 roku to jest od 1 maja 2014 roku. Stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ istotnej poprawie, całkowita niezdolność do pracy ma charakter okresowy z powodu możliwości poprawy stanu zdrowia po zastosowanym leczeniu specjalistycznym. Ponadto biegli wskazali, że do oceny stanu zdrowia i uznania całkowitej niezdolności do pracy za podstawę mieli te same dowody, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym. Podzielili oni orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 31 marca 2014 roku, nie zgodzili się natomiast z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 8 maja 2014 roku z powodu większego nasilenia dolegliwości w przebiegu istniejących u orzekanego schorzeń, które nadal powodują istotne upośledzenie sprawności ustroju i zdolności do zatrudnienia. Tak opinia biegłego na karcie trzy..., 15 i 16 akt sprawy. Zastrzeżenia do tej opinii wniósł w piśmie procesowym z dnia 17 lipca 2015 roku organ rentowy, pismo karta 26 akt sprawy, powołując się na stanowisko przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS o..., pełnomocnik organu rentowego wskazał, iż nie akceptuje opinii biegłych ponieważ biegły neurolog stwierdził niedowład połowiczny prawostronny o niewielkim nasileniu, próby mózdkowe w normie, biegły psychiatra potwierdza zaburzenia mowy w postaci jąkania, nastrój nieco obniżony, afekt stępiały bez cech ostrej psychopatologii. W badaniu psychologicznym MMSE ustalono 24 punkty czyli zaburzenia poznawcze bez otępienia, a biegły kardiolog w opisie badania przedmiotowego uznał, że stan ogólny płuca i serce osłuchowo bez zmian RR 160/80. Biegły okulista nie stwierdził niedowidzenia połowicznego vod równe 08, vos równe 09. Czytaniem organu rentowego opisywane przez biegłych odchylenia od normy w stanie psychofizycznym ubezpieczonego upośledzają jego funkcjonowanie, ale stopień nasilenia nie uzasadnia orzeczenia o całkowitej niezdolności do pracy. Powołując się na powyższe ostrzeżenia organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej po zapoznaniu się biegłych z zastrzeżeniami ZUS, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania. W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy wysta..., wystarczał do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie i nie było podstaw wbrew wnioskowi organu rentowego do kontynuowania postępowania dowodowego. Przede wszystkim podkreślić należy, iż biegli sądowi orzekali w sprawie wydając opinię na podstawie posiadanej specjalistycznej wiedzy. W sposób kompleksowy ocenili oni stan zdrowia ubezpieczonego na podstawie zarówno badania pacjenta ubezpieczonego jak i zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej. Wyjaśnili w sposób przekonujący, logiczny i niezawierający przed..., sprzeczności, iż przebyty udar mózgu z niedowładem połowicznym prawostronnym i afazją ruchową, ruchowo-czuciową, organiczne zaburzenia afektu i nastroju oraz funkcji poznawczych dodatkowo z nadciśnieniem tętniczym II stopnia, bólami i zawrotami głowy objawowymi powodują takie skutki u ubezpieczonego jak bóle i zawroty głowy, zaburzenia mowy, osłabienie siły mięśniowej kończyn po stronie, po stronie prawej, zaburzenia nastroju i napędu z postępującymi zaburzeniami pamięci i spowolnieniem psychoruchowym. W ocenie Sądu Okręgowego zastrzeżenia organu rentowego koncentrowały się tylko na wybiórczym przywoływaniu w opisie badań specjalistów, natomiast pomijały te istotne dla rozstrzygnięcia sprawy ustalenia biegłych sądowych co do skutków jakie schorzenia, na które cierpi ubezpieczony zdiagnozowane u niego przez biegłych sądowych także przez biegłych sądowych wywołują dla jego zdolności do pracy

zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Dlatego Sąd Okręgowy uznał, iż orzeczenie, orzeczenie biegłych sądowych i ustalenia zasługują na pełną aprobatę, są wiarygodne gdyż zostały logicznie i przekonująco uzasadnione. Dodatkowo podkreślić należy, że także lekarz orzecznik orzekający w niniejszej sprawie na skutek rozpoznawanego wniosku o świadczenie także ustalił całkowitą niezdolność do pracy ubezpieczonego na dalszy okres do 30 kwietnia 2017 roku. Dlatego Sąd Okręgowy oparł swoje orzeczenie na wydanej w sprawie opinii zespołu biegłych sądowych uznając, iż stanowi ona podstawę do dokonania ustalenia, iż ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy na dalszy okres do 30 kwietnia 2017 roku. Zgodnie z artykułem 12-stym ustępem 1-szym Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja 748 cze..., całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, ustęp 2-gi artykułu 12-stego, us..., zgodnie z ustępem 1-szym tego przepisu niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Artykuł 13-sty ustęp 1-szy wskazuje z kolei, że przy ocenie stopnia nie..., i przyw..., i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji i po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Biegli sądowi nie dostrzegali możliwości przekwalifikowania ubezpieczonego z uwagi także na posiadane przez niego wcześniej jednorodne kwalifikacje zawodowe, jak również obecny wiek ubezpieczonego 62 lata. Natomiast skoro ubezpieczony zdaniem Sądu jest całkowicie niezdolny do pracy w okresie, na który niezdolność tę orzekli biegli sądowi to zaskarżona decyzja na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z artykułem 57-mym i 58-mym oraz 12-stym i 13-stym Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podlegała zmianie i dlatego Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1-szym wyroku. Z uwagi na to, iż biegli sądowi w..., wskazali w swojej opinii, iż opierali się na tym samym materiale dowodowym, który dysponował, którym dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym na etapie postępowania przed sądem Sąd Okręgowy w punkcie 2-gim wyroku stwierdził odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Rozstrzygnięcie w tym zakresie Sąd Okręgowy oparł na artykule 118-tym ustęp 2a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych uznając, iż organ rentowy ponosi odpowiedzialność za wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, które następnie stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji, której wadliwość potwierdzona została zebraniem w sprawie materiałem dowodowym. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. (...)

[**koniec** 00:17:19.743]